

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ V. K.**, bytom B., **2/ J. K.**, bytom B., **3/ V. K.**, bytom B., **4/ B. K.**, bytom B., **5/ J. K.**, bytom B., **6/ M. K.**, bytom B., zastúpených K., v mene ktorej koná Mgr. M. R., konateľ a advokát, proti žalovaným **1/ M. K.**, bytom Z., **2/ G. B.**, bytom C., **o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, nahradenie prejavu vôle a o určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp.zn. 1 C 285/2007, o dovolaní žalobcov 1/ až 6/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. apríla 2009 sp.zn. 16 Co 102/2009, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. apríla 2009 sp.zn. 16 Co 102/2009 vo výroku, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa zmenený a vo výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

Dovolanie žalobcov 1/ až 6/ proti výroku rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. apríla 2009 sp.zn. 16 Co 102/2009, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom z 29. januára 2009 č.k. 1 C 285/2007-221 určil, že kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovanou 1/ a žalovaným 2/, ktorej vklad bol povolený Správou katastra vo V. v konaní sp.zn. V. je v časti o prevode spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam zapísaným v katastri nehnuteľností Správy katastra vo V. pre obec a kat. úz. Š. na LV č. X., neplatná. Súčasne určil, že odstúpenie žalovaného 2/ zo dňa 14.12.2007, ktoré bolo doručené žalovanej 1/ dňa 17.12.2007, od kúpnej zmluvy uzatvorenej so žalovanou 1/ dňa 4.9.2006, ktorej vklad bol povolený dňa 22.6.2007 Správou katastra V. v konaní pod sp.zn. V., je neplatné. Vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodol tak po zistení, že žalovaná 1/ pri prevode

jej spoluvlastníckeho podielu na žalovaného 2/ porušila predkupné právo zakotvené v ustanovení § 140 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k žalobcom, a pokiaľ sa títo dovolali relatívnej neplatnosti právneho úkonu, tak dňom doručenia rovnopisu žaloby (návrhu) žalovaným nastali účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti, a teda časť kúpnej zmluvy týkajúca sa prevodu spoluvlastníckych podielov žalovanej 1/ na žalovaného 2/ sa stala neplatnou od počiatku. Následný právny úkon zo strany žalovaného 2/, a to odstúpenie od kúpnej zmluvy zo dňa 14.12.2007, ktoré bolo žalovanej 1/ doručené 17.12.2007, je preto neplatným právnym úkonom. Podľa názoru súdu neboli splnené ani hmotnoprávne podmienky na strane žalovaného 2/ k odstúpeniu od kúpnej zmluvy. Za daného stavu potom bolo potrebné žalobe, ktorou sa domáhali žalobcovia určenia neplatnosti kúpnej zmluvy ako aj odstúpenia od kúpnej zmluvy vyhovieť. Pokiaľ sa žalobcovia domáhali súčasne realizácie predkupného práva vo vzťahu k žalovanej 1/, zaujal súd názor, že realizácia predkupného práva voči pôvodnému spoluvlastníkovi nie je možná, lebo by tým došlo k porušeniu ústavného práva vlastníť majetok (čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky). Keďže žalobcovia sa domáhali nahradenia vôle žalovanej 1/ uzavrieť s nimi kúpnu zmluvu ohľadne prevodu spoluvlastníckych podielov za rovnakých podmienok, ako ich uzavrela so žalovaným 2/, bolo potrebné žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietnuť s tým, že predkupné právo žalobcov zostáva zachované. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie všetkých účastníkov konania rozsudkom z 30. apríla 2009 sp.zn. 16 Co 102/2009 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výrokoch, ktorými určil neplatnosť kúpnej zmluvy a neplatnosť odstúpenia žalovaného 2/ od tejto zmluvy tak, že žalobu zamietol. Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bola vo zvyšku žaloba zamietnutá, potvrdil a rozhodol o trovách konania tak, že žalobcom 1/ až 6/ uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ na (bližšie nešpecifikovaný) účet ich právnej zástupkyne (JUDr. D. Š. – pozn. dovolacieho súdu) trovy konania 958,30 € do troch dní. Svoje rozhodnutie v zásade odôvodnil tým, že súd prvého stupňa neposúdil správne okamih účinkov dovolania sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu a v nadväznosti na to, procesnú prípustnosť žaloby o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy i odstúpenia od tejto kúpnej zmluvy v zmysle § 80 písm.c/ O.s.p. Vyslovil názor, podľa ktorého ak sa účastník dovolá relatívnej neplatnosti právneho úkonu podaním žaloby na súd, právny úkon je platný až do vydania rozhodnutia, ktorým sa určí jeho neplatnosť a teda, že jeho účinky zanikajú až vydaním právoplatného rozhodnutia (rozsudok súdu o určení relatívnej neplatnosti právneho úkonu

považoval za konštitutívny rozsudok). Aplikujúc uvedené na zistený skutkový stav dospel k záveru, že do rozhodnutia súdu o určení neplatnosti kúpnej zmluvy žalovaný 2/ mohol platne odstúpiť od kúpnej zmluvy so žalovanou 1/ a uzavrieť s ňou dohodu o vydaní nehnuteľnosti, na základe zápisu ktorej v katastri nehnuteľností žalovaná 1/ sa znovu stala podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností. Za tohto stavu veci neexistoval v čase rozhodovania prvostupňového súdu naliehavý právny záujem žalobcov na požadovanom určení v zmysle ustanovenia § 80 písm.c/ O.s.p. Rozsudok súdu prvého stupňa v uvedených výrokoch v zmysle § 220 O.s.p. preto zmenil tak, že žalobu zamietol. Potvrdenie prvostupňového rozsudku v časti žaloby o nahradenie vyhlásenia vôle žalovanej 1/ uzavrieť so žalobcami 1/ až 6/ kúpnu zmluvu, odôvodnil vecnou správnosťou tejto časti preskúmaného rozhodnutia. K dôvodom uvedeným prvostupňovým súdom dodal, že zákon neukladá žalovanej 1/ ako podielovej spoluvlastníčky nehnuteľnosti predať svoje spoluvlastnícke podiely žalobcom, keďže po spätnom nadobudnutí vlastníckeho práva predkupné právo aj ostatných spoluvlastníkov zostáva zachované. O trovách (celého) konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ až 6/ dovolanie. Vyslovili názor, že rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa spočívajú len na nesprávnom právnom posúdení veci, preto navrhli, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie. Dovolanie odôvodnili podľa § 241 ods. 2 písm.a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm.f/ O.s.p., ako aj podľa § 241 ods. 2 písm.b/, c/ O.s.p. Poukázali na to, že žalobou sa nedomáhali vrátenia vlastníckych práv do pôvodného stavu pred uzavretím kúpnej zmluvy, ale realizácie svojho predkupného práva v zmysle ustanovenia § 140 Občianskeho zákonníka, v čom bolo potrebné vidieť aj naliehavý právny záujem na nimi požadovanom určení neplatnosti kúpnej zmluvy ako aj odstúpenia žalovaného 2/ od kúpnej zmluvy. Odvolací súd na danú vec síce použil správne právne normy (§ 40a a § 140 Občianskeho zákonníka), nesprávne ich však vyložil. Nesprávny je záver odvolacieho súdu, že rozhodnutie súdu o (relatívnej) neplatnosti právneho úkonu má konštitutívne účinky a až do vydania rozhodnutia súdu treba právny úkon považovať za platný. Dovolatelia uviedli, že účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu nastávajú okamihom, keď tento prejav vôle dôjde subjektom relatívne neplatného právneho úkonu. Po účinnom dovolaní sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu, ktorým spoluvlastník prevádza svoj podiel na inú (nie blízku) osobu, ani nie je možné

predkupné právo realizovať inak, než domáhaním sa nahradenia (nahradením) prejavu vôle predávajúceho. Odvolaciemu súdu vytkli, že nevyriešil správne ani otázku naliehavosti ich právneho záujmu na nimi požadovanom určení. Túto otázku totiž riešil len v kontexte časti návrhu na začatie konania na určenie relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy porušujúcej ich predkupné právo, keď uvažoval len o stave, ktorý by tu nastal, ak by tomuto návrhu (žalobe) vyhovel. Opomenul však, že otázku naliehavosti právneho záujmu treba riešiť v kontexte celej žaloby, pretože táto ako celok predstavuje spôsob (právnú cestu) ako dosiahnuť realizáciu predkupného práva žalobcov. Dovolatelia označili za veľké nedorozumenie miešanie právnej úpravy zákonného a zmluvného predkupného práva. Záver o možnosti uplatnenia predkupného práva spoluvlastníka domáhaním sa predaja spoluvlastníckeho podielu nadobúdateľa podľa § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka je podľa dovolateľov nesprávny. Právu spoluvlastníka, ktorého predkupné právo bolo porušené (ustanovenému v § 140 Občianskeho zákonníka), zodpovedá povinnosť spoluvlastníka, ktorý predkupné právo porušil, previesť na obídeneho spoluvlastníka svoj spoluvlastnícky podiel. Výklad podávaný odvolacím súdom je v rozpore so zásadou, podľa ktorej právu zodpovedá povinnosť a porušeniu práva náprava, ktorej sa oprávnený (poškodený) môže domáhať na súde, a robí tak ustanovenie § 140 Občianskeho zákonníka obsolétnou právnou normou. Existenciu vady uvedenej v § 237 písm.f/ O.s.p. dovolatelia odôvodnili tým, že odvolací súd nerozhodol o ich návrhu na pripustenie dovolania voči potvrdzujúcemu rozsudku, nakoľko ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, nijako sa s týmto návrhom nevysporiadal a ani sa týmto návrhom nezaoberal.

Žalovaní 1/, 2/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok,

v ktorom a odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V preskúmvanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o vyhovení žalobe zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol a potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol. Dovolanie žalobcov smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu v celom rozsahu.

Pokiaľ ide o dovolanie proti tej časti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil, ani nejde o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým tento vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.), je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobcov v tejto časti z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktoré poukazovali dovolatelia.

Podľa § 237 písm.f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom podľa cit. ustanovenia sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V súvislosti s vyššie v tomto rozhodnutí uvedeným tvrdením dovolateľov, o ktoré opierajú prípustnosť svojho dovolania o § 237 písm.f/ O.s.p. dovolací súd poukazuje

na tú skutočnosť, že možnosť odvolacieho súdu vysloviť prípustnosť dovolania proti svojmu rozsudku nie je závislá na návrhu účastníka. Ak však účastník konania návrh na vyslovenie prípustnosti dovolania podá, odvolací súd nie je povinný ho akceptovať a s týmto sa vysporiadať. Je totiž len na zvážení súdu, či prípustnosť dovolania proti svojmu rozsudku vysloví alebo nie. Ak odvolací súd v potvrdzujúcom rozsudku vo výroku nevysloví prípustnosť dovolania, dovolací súd nie je oprávnený skúmať, či inak ide o vec zásadného právneho významu (R 38/1993). Z uvedeného tak vyplýva, že ak v danom prípade odvolací súd neakceptoval návrh žalobcov na pripustenie dovolania proti potvrdzujúcemu rozsudku a s týmto návrhom sa nevysporiadal, neodňal tak žalobcom svojím postupom možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p.

Na základe dovolania žalobcov tak zostalo posúdiť správnosť rozsudku odvolacieho súdu v časti výroku, ktorým zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 7. septembra 2006 uzatvorenej medzi žalovanou 1/ a žalovaným 2/ a o určenie neplatnosti odstúpenia žalovaného 2/ od tejto zmluvy zo dňa 14. decembra 2007, ktoré bolo doručené žalovanej 1/ dňa 17. decembra 2007 zamietol s tým, že na takomto určení žalobcovia 1/ až 6/ nemajú naliehavý právny záujem v zmysle ustanovenia § 80 písm.c/ O.s.p., keď vychádzal z názoru, že rozsudok súdu o určení relatívnej neplatnosti právneho úkonu má konštitutívne účinky a teda, že účinky právneho úkonu zanikajú až právoplatnosťou rozsudku, ktorým súd vysloví neplatnosť právneho úkonu. Do rozhodnutia súdu o určení neplatnosti kúpnej zmluvy mohol žalovaný 2/ preto platne odstúpiť od kúpnej zmluvy uzavretej so žalovanou 1/ a platne s ňou uzavrieť dohodu o vydaní nehnuteľnosti. Keďže v čase rozhodovania súdu svedčil zápis spoluvlastníckych práv k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, v katastri nehnuteľností znova v prospech žalovanej 1/, dospel k záveru, že na strane žalobcov chýba naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

Podľa názoru dovolacieho súdu tieto závery odvolacieho súdu nie sú správne.

Podľa ustanovenia § 40a Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, § 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takýmto úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda

účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takýmto úkonom dotknutý, neplatnosti dovoľá.

Právny úkon, ktorý má vadu majúcu za následok jeho tzv. relatívnu neplatnosť v zmysle ustanovenia § 40a Občianskeho zákonníka, sa považuje za platný (so všetkými právnymi dôsledkami z neho vyplývajúcimi), pokiaľ ten, na ochranu ktorého je dôvod neplatnosti právneho úkonu určený (oprávnená osoba), sa neplatnosti nedovoľá. Ak sa oprávnená osoba relatívnej neplatnosti právneho úkonu dovoľá, je právny úkon neplatný od svojho začiatku (ex tunc). To platí i tam, kde na základe tohto relatívne neplatného právneho úkonu vzniklo vkladom do katastra nehnuteľností vecné právo.

Pri dovolaní sa neplatnosti ide o jednostranný právny úkon, ktorý sa musí adresovať druhému účastníkovi právneho úkonu, resp. všetkým účastníkom právneho úkonu, ak ten, kto sa dovoľáva relatívnej neplatnosti právneho úkonu, nie je účastníkom tohto právneho úkonu. Dôjdením dovolania sa neplatnosti ostatným účastníkom právneho úkonu sa končí relatívna neplatnosť právneho úkonu a nastáva neplatnosť, ktorú svojimi účinkami možno prirovnáť k absolútnej neplatnosti. Zákon pre to, aby nastali účinky tzv. relatívnej neplatnosti právneho úkonu neustanovuje žiadnu formu dovolania sa tejto neplatnosti. Možno tak urobiť i žalobou (vzájomnou žalobou) podanou na súde alebo námietkou v rámci obrany proti uplatnenému právu (nároku) v konaní pred súdom. Otázku relatívnej neplatnosti právneho úkonu je možné v občianskom súdnom konaní vždy riešiť ako otázku predbežnú. Bez dovolania sa relatívnej neplatnosti je právny úkon platný a súd či iný orgán právnej ochrany bez tohto jednostranného právneho úkonu nemôže z úradnej povinnosti prihliadať na relatívnu neplatnosť.

Nie je preto správny záver odvolacieho súdu, že rozsudok súdu o určení relatívnej neplatnosti právneho úkonu má konštitutívne účinky a teda, že právny úkon je platný až do vydania rozsudku súdu a že do jeho rozhodnutia o určení neplatnosti kúpnej zmluvy žalovaný 2/ mohol platne odstúpiť od kúpnej zmluvy a uzavrieť so žalovanou 1/ dohodu o vydaní nehnuteľností. Ak sa tak stalo po tom, ako sa žalobcovia účinne domáhali relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy (ako tomu bolo v danej veci), nemohol žalovaný 2/ platne od zmluvy odstúpiť (platne odstúpiť možno iba od platnej zmluvy). V nadväznosti na uvedené nie je správny ani záver odvolacieho súdu, podľa ktorého žalobcovia nemajú na požadovanom určení naliehavý právny záujem.

Žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu vyžaduje preukázanie naliehavého právneho záujmu. Takáto žaloba sa uplatní najmä v prípade, keď určovací výrok je potrebný z hľadiska občianskoprávnej prevencie (predchádzania ďalším sporom), alebo v prípade, keď výrok o neplatnosti je potrebný v konaní pred iným orgánom právnej ochrany alebo pred orgánom, ktorému bola zverená časť právomoci inak patriacej súdom (napr. v konaní pred správou katastra nehnuteľností). Právny záujem musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petit a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva alebo právnej neistoty. Záver súdu o (ne)existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu predpokladá posúdenie, či podaná určovacia žaloba je správne zvoleným a prípustným procesným nástrojom ochrany jeho práva žalobou, ktorá spornosť neodstraňuje a len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať ešte iné konanie.

V preskúmvanej veci je síce žalovaná 1/ v katastri nehnuteľností opätovne vedená ako vlastníčka spoluvlastníckych podielov na predmetných nehnuteľnostiach, k čomu však došlo na základe právnych úkonov, platnosť ktorých je sporná (žalovaný 2/ odstúpil od kúpnej zmluvy, neplatnosti ktorej sa žalobcovia 1/ až 6/ už dovolali). Žalobcom 1/ až 6/ s prihliadnutím na povahu a špecifiká spoluvlastníckych právnych vzťahov nemôže byť ľahostajné, že k opätovnému zápisu spoluvlastníckych práv žalovanej 1/ do katastra nehnuteľností došlo na základe sporných skutočností. Podľa dovolacieho súdu žalobcovia 1/ až 6/ ako spoluvlastníci nehnuteľností majú naliehavý právny záujem na odstránení právnej neistoty v tom, aby bol naisto určený právny stav po tom, ako sa účinne dovolali relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy. Keďže rozsudok, ktorým súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu je listinou, na základe ktorej správa katastra vyznačí formou záznamu stav pred týmto právnym úkonom (§ 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z.) žalobcovia môžu práve nimi požadovaným určením dosiahnuť odstránenie neistoty v právnych vzťahoch týkajúcich sa spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, prípadne predísť možným ďalším sporom (identický právny názor zaujal už Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 20. októbra 2010 sp.zn. 4 Cdo 136/2009).

Vzhľadom na uvedené, dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu v časti meniacej rozsudok súdu prvého stupňa nie je správny, keďže spočíva na nesprávnom

právnom posúdení veci. Preto napadnutý rozsudok v tejto časti i v časti o trovách konania podľa § 243b ods. 2 O.s.p. zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Pokiaľ ide o dovolanie žalobcov 1/ až 6/ smerujúce proti výroku, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti, toto nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a nakoľko nebola preukázaná existencia dovolateľmi namietanej vady konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobcov je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a tiež dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta tretia O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2011

JUDr. Ľubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová